

PRENUMERATA.

Kurjer Warszawski wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzi stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

Warunki prenumeraty podane są w nagłówku numeru głównego.

Oddzielna przedpłata na dodatki poranne przyjmowana być nie może.

Dziś: Kazimierza Kr.
Czwartek: Teofila Bisk.
Piątek: Wiktora Męcz.
Sobota: Tomasza Wyzn.

Wschód słońca o godzinie 6-ej minut 51.
Zachód " " 5-ej " 35.
Długość dnia godzin 10 " 44.
Przybyło " " 3 " 6.

Wschód księżycy o godzinie 10 minut 44 w.
Zachód " " 8 " 39 r.
Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 0.
Dziś o godzinie 4-ej rano ciepła 1° R.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmonowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne i małe ogłoszenia w dodatkach porannych nie zamieszczają się.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor codziennie od 8-ej rano do 8-ej wiecz., w niedziele i święta od 10 do 1 z poł.

Niedziela: Jana Bożego.
Poniedziałek: Franciszki W.
Wtorek: 40 Męczenników.
Środa: Grzegorza Pap.

Dodatek poranny.

Redakcja Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji nr. 268. — Telefon Administr. 517.

KALENDARZ.

Imiona słowiańskie: Dziś Sławomir, jutro Kazimierz św.
Zgromadzenia: Posiedzenie członków zarządu kasy zaliczkowo-wkładowej emerytów warszawskich. (Resursa obywatelska—11 przed południem.) — Posiedzenie członków wydziału egzaminacyjnego i wsparć Towarzystwa dobroczynności. (Gmach Towarzystwa na Krak.-Przedm.—5 po południu.) — Posiedzenie członków sekcji V-ej handlowej Towarzystwa przemysłu i handlu. (Gmach Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krak.-Przedm.—8 wieczorem.)

Wystawy: Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krak.-Przedm. № 15—od 10-ej rano do 5-ej po południu.) — Wystawa obrazów Krywnia. (Hotel Europejski—od 10-ej rano do 7-ej wieczorem.) — Wystawa obrazów spółki malarzy i rzeźbiarzy. (Nowy Świat № 56—od 10-ej rano do 7½ wieczorem.) — Wystawa prób i wzorów przemysłu fabrycznego i rzemieślniczego. (Gmach Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krakowsk.-Przedm. № 66—od 10-ej rano do 4-ej po południu. Wejście bezpłatne.) — Wystawa etnograficzna, złożona z przeszło 1,000 okazów, przywiezionych przez p. Leopolda Janikowskiego z południowo-zachodnich brzegów Afryki. (Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krak.-Przedm. № 66—od 10-ej rano do 3-ej po południu.) — Wystawa nasion zbóż, traw, oraz produktów rolniczych fabrycznych. (Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krak.-Przedm.—od 10-ej rano do zmierzchu.)

Koncerty: Mniejszy wieczór Towarzystwa muzycznego. (Sala readowa—8 wieczorem.)

Teatry: Letni: dziś „Szalony pomysł”; jutro „Faust”; — Rozmaitości: dziś „Klub kawalerów”; jutro „Klub kawalerów”; — Mały: dziś przedstawienie zawieszono; jutro „Szalony pomysł”. (7½ wieczorem.)

Ogród zoologiczny: ulica Bagatela. (Otwarty codziennie od 10-ej rano do wieczora.)

Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania na zastawy znajduje się na dzień dzisiejszy 2787 rs. 19 kop. (Pożyczki wydawane będą. Wykup i prolongata skutecznie się od 9-ej rano do 1-ej po południu.)

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— Petersb. wiad. donoszą, iż w związku z projektem utworzenia specjalnych patronatów dla uczniów rzemieślniczych powstała jednocześnie myśl wydawania nagród majstrom na dobre traktowanie terminatorów. Nagrody mają być trzech rodzajów: medale złote i srebrne, oraz listy pochwalne.

— Birz. wiad. donoszą, iż w d. 28-ym b. m. odbę-

dzie się narada w ministerjum finansów, pod przewodnictwem dyrektora komitetu taryfowego, w kwestji eksploatacji elewatorów na linjach kolei południowo-zachodnich.

— Wilenskiej wiad. dowiaduje się, iż ogólny projekt nowej taryfy celnej przed świętami wielkanocnymi st. st. ma być złożony w radzie państwa do zatwierdzenia.

— Z polecenia p. o. oberpolicmajstra dokonano rewizyj ksiąg ludności w kilku domach na Czerniakowskiej i Solcu i jak donosi „Gaz. polic.”, w posesjach pod nr. 98 na Czerniakowskiej i pod nr. 57 na Solcu formalności meldunkowe wbrew obowiązującym przepisom załatwiają osoby gdzieindziej mieszkające, nadto w domu pod 71 na Solcu czynnościami temi zajmowała się córka starszego rewirowego Smaczego i podpisywała nazwisko fikcyjnego rzadcy Tura, który mieszka na Lesznie. Za takie wykroczenie Smaczny został skazany na dwudniowy areszt, a komisarzowi cyrkulu polecono ścigać od właścicieli piśmiennic zobowiązania, iż do czynności meldunkowych przyjmą osoby z odpowiednimi kwalifikacjami i dadzą im lokale w swoich posesjach.

— Na zasadzie obowiązującego prawa, osoby, zajmujące się rekomendacją służących, jeżeli nie utrzymują kantorów lub lokali otwartych dla publiczności, winny wykupować świadectwa przemysłowe w cenie 2 rs. 50 kop. Te zaś, które zechcą otworzyć kantory, obowiązane są wyjednać zezwolenie p. o. oberpolicmajstra miasta, złożyć przepisana kaucję i wykupić patent gildyjny. Wychodząc z tej zasady, p. o. oberpolicmajstra poleca w „Gaz. polic.” komisarzowi cyrkulowemu, oraz naczelnikowi wydziału śledczego wszelkie sprawy, dotyczące niewłaściwego otwierania kantorów komisowych, przesyłać sędziom śledczym.

— Celem przedszego wywiezienia z podwórzy i ulic miasta czystego śniegu, było dozwolone śnieg ten wywozić na prywatne posesje w obrębie miasta. Gdy jednak śnieg zamienił się w błoto, wywózka ma

się odbywać wyłącznie za miasto. Nadto dla zabezpieczenia miasta pod względem sanitarnym, stróżom domów otrzymali polecenie, aby, nie czekając na zupełne oczyszczenie ulic, zdejmowali ze stert wierzchniej warstwy śmieci, nawozu i błota, umieszczając je z brzegów. Te zdjęte warstwy należy przedewszystkiem zabierać na wozy, wynajęte przez zarząd miejski, pozostały zaś czysty śnieg ma oczekiwać swej kolei, gdy nastąpi ostateczne oczyszczenie wszystkich ulic.

— Magistrat postanowił nanow wprowadzić ubezpieczenie od fantów w lombardzie miejskim i w tym celu porozumiał się z jenerałą ajencją petersburskiego Towarzystwa ubezpieczeń o przyjęcie ubezpieczenia na rok jeden od d. 1-go marca r. b. Suma ubezpieczenia, podług cyfr wydanych pożyczek na fanty wynosi rs. 492,175 rs., od której lombard winienby płacić po 22½%, lecz z tego Towarzystwo odstępkuje na rzecz kasy po 10%. W ten sposób kasa lombardu od swych fantów, łącznie z opłatą skarbową, zapłaci w r. b. rs. 1,269 kop. 9.

— Ze sprawozdania kasy pożyczkowej przy warszawskim Towarzystwie dobroczynności za r. z. okazuje się, iż w roku sprawozdawczym udzielono 345 różnym drobnym przemysłowcom i rzemieślnikom w sumie rs. 62,808, mianowicie: bednarze rs. 324, blacharze rs. 696, bronzownicy rs. 480, białoskórnicy rs. 564, cukiernicy rs. 864, cieśla rs. 204, carychterowie rs. 468, doróżkarze rs. 1,308, drukarz rs. 120, fryzjerzy rs. 612, felczerzy rs. 564, fortepianści rs. 924, fabrykant atramentu rs. 144, fabrykant waty rs. 204, fabrykanci narzędzi chirurgicznych rs. 480, fabryki pończoch rs. 804, fabryka wyrobów kościelnych rs. 300, fabryka hydrauliczna rs. 300, fabryki gorsetów rs. 468, fabryki bandaży rs. 588, garbarze rs. 300, giser rs. 204, jubilerzy rs. 2,152, kupcy rs. 2,142, kwiaciarki rs. 1,092, krawcy rs. 1,812, krawcowe rs. 1,980, kapelusznicy rs. 1,116, kołodzieje rs. 468, kowale rs. 960, kuśnierze rs. 300, kantor guwernantek rs. 108, lakiernicy rs. 180, malarze rs. 384, mechanicy rs. 420, młynarze rs. 492

MY I PAN GRACA.

KARTKA Z DZIECIŃSTWA

przez

MARJĘ WALIGÓRSKĄ

(Dalszy ciąg.)

— Ale powiedz no, Dosienko, czego ty się tak śmiałaś? — zapytuje uporeczywie gospodyni domu.

— Bo, proszę pani — odpowiada Dosia — przypomniało mi się ciasto na babki, które wczoraj na drożdżach rozczyliła Michałowa. Ile zagniotła, tyle pozostało, ani się troszeczkę nie ruszyło, choć potem jeszcze drożdży dodawała.

Wszystkie się rozśmiali, z wyjątkiem mamy i mnie. Na mamę wystąpiły ognie podwójnego wstydu wobec tak brutalnie przed sasiadką wyjawionej tajemnicy gospodarskiej i nietaktu Dosi. Ja żenowałam się za nią, jak jeszcze nigdy w życiu; balałam się wzrok podnieść na pana Henryka... co on sobie myśli w tej chwili o niej, o mnie, o tacie, tylko o rok starszą jestem. Stało się...

W godzinę potem, po oficjalnym winie z ciastkami domowego wyrobu, spacerowałyśmy po ogrodzie. Pan Henryk poszedł z nami, ale wkrótce, pod pozorem gorąca, którego znośić nie mógł, powrócił do starszych. W rzeczy samej towarzystwo nasze nie mogło go bawić. Dosia, jak szalona, biegła za motylami, a ja, z obawy powiedzenia czegoś niemądrego do człowieka tak uczonego, jakim był dla mnie każdy student uniwersytetu, ograniczałam się w słowach do „minimum”.

Chodziłam po ogrodzie, łamiąc sobie głowę nad tem, czy tam mama w salonie nie opowiada naszych „kawałeczków”, czem nas zawsze straszyla w chwilach gniewu, gdy furtka skrzypnęła i pan Henryk zbliżył się do nas, bo i Dosia, zmęczona gonitwą, szła koło mnie.

— Słyszałam właśnie od rodziców pani — odezwał się z uprzejmym uśmiechem — że pani jest poetką; czy nie mógłbym usłyszeć któregoś z jej utworów?

— Pan... pan się myli — wykrztusiłam z urumienioną, nie wiedząc, co mówię.

— To może to do pani się stosuje? — widząc moje zakłopotanie, rzekł, zwracając się do Dosi.

— E, ja to tylko raz taki mały wierszyk napisałam o kotku — rzekła się po nosku uderzając, odparła Dosia.

— Może pani będzie łaskawą powiedzieć mi go?

— Dosiu!... — zawołałam przerażona.

Było już zapóźno, Dosia wpadła w zapał, a wtedy żadne uwagi nie robiły na niej wrażenia.

— Siedzi kotek przed piecem
Pchelki... (chciałam powiedzieć) łapką się skrobie,
Ej ty kotku, ty filutku,
Co ja tobie zrobię?...

— Pan Graca napisał więcej, ale ja już zapomniałam. I pobięła naprzeciw starszemu towarzystwu, które właśnie wchodziło do ogrodu.

— Jaką pani ma śliczną i zabawną siostrzyczkę! — śmiejąc się, rzekł pan Henryk.

Żeby on wiedział, co mnie ta jej zabawność kosztowała w tej chwili!...

Późnym wieczorem wracaliśmy do domu. Noc była pogodna, niebo gwiazdkami zasiane.

— Co to oczul!... Marcinowa mówi, że to duszyczki święte tak z nieba patrzą na nas gwiazdkami — paplała Dosia, zadzierając główkę do góry.

Mnie dziś gwiazdy przypominały świecące guziki przy mundurze pana Henryka.

W parę dni potem Marynia była u nas. Siedziałyśmy obie na ławeczce pod kasztanem, otoczone zielenią, kwiatami i świegotem ptaszek, które słońcu na dobranoc śpiewały pieśń wieczorną. W koło nas tyle było blasku, życia i cudów przyrody, że pod ich wpływem zaróżowiła się nawet anemiczna twarzyczka Maryni i oczy jej matowe zabłysły ożywieniem. Ze mną działo się coś dziwnego. Jakaś fala nieświadomego uczucia zalewała mi serce i piersi.

Mileżałyśmy...

— Maryniu, czy ty kochasz kogo? — zapytałam nagle głosem drżącym.

Zdziwiona spojrziała na mnie.

— Kocham tatę, Józie, ciocię Basię — odparła zwykłym, powolnym, trochę nosowym głosem.

— Maryniu, nie o takiej... miłości ja mówię! — zawołałam, zrywając się z miejsca. — Czyś ty nigdy nie czytała żadnej powieści?

— Naturalnie, że nie; ciocia Basia nie pozwala.

Zawahałam się... Miałam psuć tę duszę czystą, niewinną, ja, która w tajemnicy przed rodzicami czytam powieści?

Z drugiej strony czułam, że jej coś o panu Henryku powiedzieć muszę koniecznie; przecież była moją przyjaciółką, powinnam się podzielić z nią... czem? dokładnie nie wiedziałam sama.

— Maryniu, widziałas ty kiedy akademika?

— Nie widziałam, ale słyszałam, jak ciocia Basia mówiła raz do taty, że każdy akademik to niebezpieczny człowiek, pozbawiony religii i moralności, i że dlatego nigdyby nie pozwoliła na to, żeby mu oddać na pensję.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

mosiężnicy rs. 1,044, magazynierki strojów rs. 1,548, nauczyciele rs. 300, nauczycielki rs. 1,344, ogrodnicy rs. 2,124, pończosznicy rs. 780, piekarz rs. 144, parasolnicy rs. 360, pieczętarz rs. 180, pracownice sukien rs. 2,688, praca ręczna rs. 1,656, rzeźbiarze rs. 507, rękawicznicy rs. 1,152, rzeźnicy rs. 528, rymarze rs. 648, ślusarze rs. 1,056, stolarze rs. 1,872, szewcy rs. 2,328, szewcowa rs. 144, szwalnia bielizny rs. 1,836, sprzedaż towarów kolonialnych rs. 1,872, sprzedaż mydła rs. 624, sprzedaż węgla rs. 504, sprzedaż materiałów piśmiennych rs. 384, sklepy wiktualów rs. 1,212, technik rs. 84, tokarz rs. 144, tapiczerzy rs. 852, utrzymujący magły rs. 648, utrzymujący pralnie rs. 864, utrzymujący szwalnie rs. 876, utrzymujący szkoły rs. 1,632, utrzymujący garkuchnie rs. 144, utrzymujący pokoje z meblami rs. 264, utrzymujący ucni rs. 540. Przychód ogólny kasę wynosił rs. 66,755 kop. 96. Rozchody uczyniły rs. 64,324 kop. 65, pozostał remanent na r. 1891-szy rs. 2,431 kop. 31.

== Wczoraj, o godz. 11-ej rano, w mieszkaniu prezesa Wacława Popiela, komitet do urzędzenia kwest wielkotygodniowych po kościołach w Warszawie, odbył pierwsze swe posiedzenie. Na miejsce stanowczo usuwającego się prezydującego rz. r. st. Józefa Byszewskiego, wybrany został Wiktor hr. Ronikier, na jego zastępcę wybrano p. Jana Gautier, p. Ignacy Badowski zaś przyjął na siebie obowiązki sekretarza referenta komitetu. Do składu obecnego komitetu należą także pp.: Józef Byszewski i Julian Heppen, oraz pp.: Wacław Popiel i Antoni Werner, delegowani ze strony Towarzystwa dobroczynności. Kancelarja komitetu spełniać będzie swe czynności przy ulicy Włodzimierskiej pod nr. 19-ym, w mieszkaniu p. Badowskiego.

== Do szwalni V-ej dla ubogich dziewcząt przy ulicy Czerniakowskiej w z. m. uczęszczało dziennie 98 dziewcząt.

== Od konsulatu jeneralnego rzeczypospolitej francuskiej w Warszawie otrzymujemy zawiadomienie, że we Francji poszukiwani są krewni Franciszka Zajackowskiego, rodem z Warszawy, a zmarłego w Paryżu d. 10-go marca r. z. Krewni zmarłego Zajackowskiego, zamieszkali, o ile się zdaje, w Warszawie, winni zgłosić się do kancelarji konsulatu dla otrzymania informacji co do spadku, pozostawionego we Francji przez nieboszczyka.

== Prosimy jesteśmy o zaznaczenie, że model torby siatkowej do obroku dla koni, o której była mowa w sprawozdaniu z posiedzenia Towarzystwa opieki nad zwierzętami, przedstawiony został przez lekarza weterynaryj p. Henryka Waśniewskiego.

== Magistrat powierzył głównemu inżynierowi kanalizacji, p. Lindleyowi, sporządzenie planu alei Jerolimskiej, od Nowego-Swiatu do wału nad Wisłą i ulic sąsiednich, a to dla przesłania go inżynierowi projektującemu budowę trzeciego mostu na Wisłę.

== Z powodu ukończenia kadencji starszych zgrupowań w cechach: gwoździarzy, grzebienników, farbierzy, mydlarzy, kuśnierzy, nożowników, fryzjerów, introligatorów, siodlarzy i kapeluszników, magistrat polecił urzędowi starszych przedstawić listy majstrów do nowych wyborów.

== Prosimy jesteśmy o przypomnienie, iż we czwartek, 5-go b. m., o godz. 8-ej wieczorem, odbędzie się w lokalu Towarzystwa ogrodniczego, posiedzenie 5-ej komisji przyrodniczej, na którym p. Dmowski przedstawi rzecz p. t. „Z morfologii wzmoczków”.

== Jeneralny konsul w New-Yorku r. st. Aleksander Orłowski wyjechał do Ameryki.

== Dyrektor finansów na kolei wiedeńskiej, p. Karol Strasburger, po powrocie z zagranicy wyjeżdża na czas dłuższy w interesach służbowych do Petersburga.

== Państwo Michałostwo Baluccy wczoraj opuścili Warszawę, udając się z powrotem do Krakowa.

== Z literatury.

* *Niwy* nr. 4 wyszedł z pod prasy, podpisany przez p. Aleksandra Rembowski, znanego publicystę, jako redaktora.

Numer ten zawiera między innymi artykuł p. Dominirskiego „Ruch emancypacyjny”, dalej pracę redaktora p. t. „Kazimierz Wodziecki jako myśliciel”, Wł. Smoleńskiego „Sprawa dyssydencka w Polsce w wieku XVIII-ym”, p. K. Górskiego „Strategiczne znaczenie fortecy” — sprawozdania literackie, kronikę itd.

Treść, jak widzimy, obfita, świadcząca bardzo dobrze o ruchliwości redakcji.

* *Gazeta rolnicza* rozpoczęła druk dzieła Fr. Czarneckiego p. t. „Rola, jej pochodzenie, gatunki typowe; nawożenie i uprawa”.

Praca ta, oparta zarówno na wiedzy teoretycznej,

jak i na doświadczeniu, a przeznaczona specjalnie dla rolników polskich, będzie pożądanym nabytkiem dla ziemian naszych.

Dzielo p. Cz. nie wyjdzie w oddzielnej odbitce.

* Na konkurs nowelistyczny *Ziarna* nadesłano prac 83.

* „Pamiętniki” Kostrzewskiego ukazały się w handlu.

Książka kreślona i piórem i ołówkiem sympatycznego humorysty.

* Otrzymałmy dalsze zeszyty (3—6) „Hygieny praktycznej” dra Ludwika Natansona.

* Z autorów obcych szczególną sympatją naszych nakładców cieszy się Paweł Mantegazza: świeżo wyszła jego „Hygieny piękności”.

* Wyszedł z druku zeszyt 2-gi dzieła ks. dra Platza „Człowiek”.

* P. Waleczewski nadesłał nam broszurę swoją p. t. „Społeczeństwo rodowe”.

* Czesław Jankowski zebrał „Sylwetki poetów” Rudolfa Baumbacha i Scheffela.

* Zasad filozofji Boiraca w tłumaczeniu Dygasińskiego wyszedł zeszyt V-ty.

* Na półkach księgarskich ukazała się broszurka lekarza Sterlinga: „Dziecko w pierwszym roku życia, spis wskazówek postępowania z niem”.

== Z teatru i muzyki.

* (Ciech.) „Lutnia” wystąpiła wczoraj z programem nawskroś wokalnym.

Z wyjątkiem paru niezbędnych przegrywek fortepianowych, słuchacze mieli do czynienia tylko z pieśnią, którą rozbrzmiewał nie tylko coraz liczniejszy zastęp lutnistów, ale i kwartet solistów.

Jedynym holdem, złożonym przeszłości, był „Hymn z X-go wieku”, harmonizowany umiejętnie przez p. A. Polińskiego, program zresztą zaczerpnięty był z literatury nowszej.

„Lutnia” popisała się przedewszystkiem wykonaniem pięknej „Serenady zimowej” Saint-Saënsa, utworu znacznie wykraczającego po za zwykłe szranki tak obfitej literatury muzycznej w dziedzinie chóru mezziego.

Niezwykły efekt sprawiło wykonanie „Chóru strzelców” Gounoda, w którym dalekie echo powtarzało główne motywa kompozycji.

Efekt ten uskutecznił za pomocą cząstki chóru umieszczonej na końcu sali, był prawdziwą niespodzianką dla ogółu słuchaczy, których głowy na falistym ruchu pomimowoli zwracały się ku owemu „echu”.

„Chór strzelców” powtarzano.

Parę drobnych pieśni węgierskich w układzie Maszyńskiego, zreczna piosenka „Hej na dzika” Noskowskiego, oraz wesola pieśń turecka Mendelssohna (nad program) dopełniały popisów „Lutni”.

Cykl p. t. „Pieśni miłosne hiszpańskie” utworu Schumanna, utwór złożony z pieśni solowych, duetów i kwartetu na tle czteroręznego towarzyszenia fortepianu, stanowił próbę wprowadzenia nowego czynnika wokalnego do kwartetów „Lutni”.

W wykonaniu tego pięknego dzieła Schumanna przyjęli udział panie: Pankiewiczowa i Osuchowska, które były zarazem solistkami wieczoru, oraz pp. Bernhard i Rohn.

Za epilog koncertu posłużyły walece p. E. Pankiewiczowa w układzie p. Maszyńskiego na chór i fortepian.

Było to dla wielu stowarzyszonych miłym wspomnieniem pierwszego występu koncertowego „Lutni”.

Wykonawcy wogóle cieszyli się powodzeniem.

* Modrzejewska wyjechała wczoraj do Łodzi, ząd wróci do Warszawy w poniedziałek.

Dziś pierwszy występ artystki w teatrze łódzkim.

== Trzeci teatrzyk.

Oprócz „Bele-Vue” i „Wodewilu” będziemy mieli w ciągu lata trzeci teatrzyk ogródkowy, a mianowicie „Eldorado”.

Pozwolenie na dawanie w nim przedstawień otrzymał wczoraj p. Łaski, dyrektor towarzystwa, goszczącego od czasu zawiązania się do tej pory w Płocku.

== Wenta.

Na dochód Towarzystwa opieki nad ubogimi matkami, oraz ich dziećmi, corocznie od lat kilku w czasie postu odbywa się w jednym ze sklepów wenta, dochód z której znacznie zasila fundusze tej tak pożytecznej instytucji.

W r. b. sprzedaż taka odbywać się miała w sklepie przy ulicy Berka w d. 11-ym b. m.

Stanęła temu na zawadzie choroba kilku pań protektorek Towarzystwa, najczynniej zajmujących się urządzeniem sklepu i sprzedażą.

Wentę zatem odłożono do czasu poświęconego, mianowicie do d. 14-go kwietnia, a trwać ona będzie cztery dni.

Zwłoka ta oddziała tylko korzystnie na powodze-

nie materialne wenty, na rzecz której obecnie już napływają hojne ofiary i rozmaite fanty.

== U techników.

W sekcji przemysłu technicznego zajmowano się wczoraj wyjaśnieniem pytania od dość dawna będącego na porządku dziennym: najlepszego zużytkowania siły na znacznej odległości.

W materji tej obszerniejszy referat odczytał p. A. Kipman, przychodząc w konkluzji do wniosku, iż najlepszym, najtańszym i najdogodniejszym z systemów znanych i używanych jest elektryczność. Inną, jak system ścieśnionego powietrza Popa, najwięcej rozpowszechniony w Paryżu, nie może przy dalszej praktyce wywalczyć sobie pierwszeństwa — toż samo należy powiedzieć o motorach, poruszanych bądź gazem, bądź wodą. Zalety elektryczności najlepiej wydatniają się przy zastosowaniu w przemyśle.

Taniść, bezpieczeństwo, prosty sposób działania, mała przestrzeń itd., wszystko to przemawia za nią; jeżeli zaś w przyszłości elektryczność da się zastosować do łatwego wytwarzania ciepła, usunie ona wszystkie inne systemy bezpowrotnie, nawet przy ogrzewaniu mieszkań, wentylacjach itd.

Przeciwko wnioskowi tym, jako obłożonym w zbyt skromną formę, zaprotestowali pp. Obrębowicz i Hofman. Pierwszy sądzi, iż referat wykazując wszystkie dodatnie strony elektryczności, zamiecha o ujemnych; drugi tłumaczy, dlaczego we Francji, w szczególności zaś w Paryżu, systemowi ścieśnionego powietrza oddają pierwszeństwo, zaznacza również, iż przy zastosowywaniu go do dalszych odległości jest on tańszym od elektryczności.

W dalszym ciągu posiedzenia inżynier, p. Janczarski, zajął wysoce słuchaczy przedstawieniem modelu nowego motoru parowego, który aczkolwiek wzoruje się na motorach amerykańskich, o kręcących się cylindrach, niemniej w budowie swej uległ rozmaitym uzupełnieniom i ulepszeniom, wprowadzonym przez samego pana J.

Jednem z takich ulepszeń jest możność zastosowania go do drobnego przemysłu; ważną zaletą jest mała objętość, pomimo której motor posiada siłę jednego konia i sześciu atmosfer.

O motorze pana J. wyrażają się nader pochlebnie specjaliści, którzy wynalazek ten widzieli w zastosowaniu; niezależnie zaś wynalazca otrzymał już na patent rządu angielskiego i o takież wyróżnienie stara się u władzy odnośnej.

Obradom sekcji przewodniczył p. Gankowski.

== Wilcza Wyspa.

Niewielu warszawiakom zapewne jest znana kępa między łachą a Wisłą, nosząca nazwę Wilczej Wyspy.

Miejscowość ta, pokryta dziko rosnącymi drzewami, zwróciła uwagę komitetu opieki nad plantacjami, który wyszukuje każdej piędy ziemi dla założenia parku lub skweru.

Postanowiono więc i Wilczą Wyspę uporządkować, aby z niej uczynić miejsce dostępne dla spacerów.

Rzecz ta, mogąca z braku odpowiednich funduszy pójść w odwłokę, przyjdzie do skutku dzięki prywatnym przedsiębiorcom.

Spółka, złożona z kilku osób, zamierza poświęcić na uporządkowanie wyspy dość znaczny kapitał, z warunkiem wszakże otrzymania od magistratu przywileju na eksploatację miejscowości w ciągu lat kilkunastu.

Projekt zasada się na założeniu pięknego parku, a w nim restauracji, kawiarni, altany teatralnej i rozmaitych letnich zabaw.

Obawa powodzi przedsiębiorców nie zastrasza, gdyż budynki wszelkie byłyby rozbiieralne i dające się przenosić.

W każdym razie, o ile projekt zreformowania Wilczej Wyspy przyjdzie do skutku, plan parku i wogóle zadrzewienie miejscowości zostawi się decyzji i kontroli komitetu plantacyjnego.

== Ubiory do Paryża.

W czerwcu r. b. w Paryżu zostanie otwartą wystawa ubiorów pod względem etnograficznym, tudzież „historja mody”.

Ajent wystawy zwrócił się do zamieszkałego w Warszawie pana U. z prośbą o dostarczenie ubiorów ludowych z rozmaitych okolic Królestwa, gubernij północno-zachodnich i Kurlandji.

Ubiory mają być wysłane do Paryża w maju, przedtem zaś pan U. zamierza je wystawić na widok publiczny.

== Z nowych przedmiest.

Dwa miesiące dobiega, jak na Nowej Pradze, Szmulowiznie, w Targówku i Kamionku panuje nowy porządek miejski, do którego mieszkańcy powoli przywykają.

Przedewszystkiem widoczna jest różnica w bezpieczeństwie, kradzieże bowiem zmniejszyły się, jak ró-

wnie i nocne napady, a to dzięki posterunkom policyjnym i deżurcom stróżom.

Zaprowadzenie ksiąg meldunkowych odbywa się nader powoli i dużo czasu upłyne, zanim czynności te zostaną uregulowane.

Ludność wszakże zmniejszyła się o jakie 15% przeważnie z powodu ludzi, kryjących się przed okiem sprawiedliwości, na czem reszta mieszkańców tylko zyskała.

Zastosowanie przepisów sanitarnych, a z niemi bezpieczeństwa ogniowego, z wiosną nastąpi.

Co do regulacji ulic i nadania im nazw, czynności te odłożono do r. p.

Falszywe marki.

Tutejszy mieszkaniec, p. R., prosi nas o ostrzeżenie wszystkich jadących za granicę, aby się strzegli zmieniać pieniądze u wędrownych wekslarzy, jacy w Toruniu na dworcu, a w Berlinie na ulicach i w hotelach proponują swe usługi.

Indywidualna te dają nawet dobry kurs, lecz płać często fałszywą monetą.

Pan R. padł ofiarą jakiegoś oszusta na Friedrichstrasse, otrzymał bowiem trzy 10-ty i dwie 20-to markówki fałszywe.

Monety okazały się liczmanami, czego przy pospiesznym wekslowaniu p. R. nie zauważył.

Kradzieże.

Zamieszkałemu przy ul. Twardej pod nr. 16-ym Abramowi Hermanowi ze składu przy placu Grzybowskim pod nr. 10-ym skradziono herbaty na sumę 254 rs. — Z mieszkania Nechy Kopel przy ul. Franciszkańskiej pod nr. 12-ym skradziono pigułek, w którym znajdowało się 100 rs., 3 zaliczenia na wydatki do Kiszyniowa, Łodzi i Białostoku, kwit kasy zaliczkowej na zastawione kołczyki brylantowe, 3 weksle i różne kwity. — Z otworzonego wytrychem mieszkania Franciszka Stanowicza przy ul. Nowy Świat pod nr. 55-ym skradziono garderobę wartości 120 rs. — Zamieszkałej przy ul. Wierzbowej pod nr. 9-ym A. Sokolowiczowej skradziono trzy weksle z podpisem Maurycyego Helina.

Wypadnięcie.

W dniu wczorajszym z prywatnego powozu wypadła na bruk przypadkowo 5-letnia dziewczynka, Karolka Bogusławska.

Biedne dziecko złamało nogę i zraniło się w głowę.

Bona, która towarzyszyła dziewczynce, pociągnięto za brak dozoru do odpowiedzialności sądowej.

Nagły zgon.

W dniu wczorajszym p. Franciszek Lange, właściciel domu pod nr. 7-ym przy placu Witkowskiego, przyszedłszy do mieszkania, w trakcie rozmowy upadł i stracił przytomność.

Pomimo natychmiastowej pomocy lekarskiej, L. życie zakończył.

Zmarły liczył 49 lat wieku.

W szynku za rogatkami wolskimi Teodor Kaltzen, wędrowny handlarz, pijąc czysty spirytus, dostał ataku apoplektycznego.

W parę godzin później, nie odzyskawszy przytomności, K. życie zakończył.

Dzieciobójstwo.

W ogrodzie posesji pod nr. 3-im w alejach Ujazdowskich, znaleziono spory worek szczelnie zawiązany.

We wnętrzu tego worka ujrano z przerażeniem zwłoki dwójki niemowląt.

Były to nowonarodzone: chłopczyk i dziewczynka.

Na zwłokach są ślady gwałtownej śmierci, prawdopodobnie z uduszenia.

Siedlstwo, celem wykrycia zbrodniczej matki, zostało zarządzone.

+ Komora celna sosnowicka przyniosła skarbowi państwa w roku zeszłym dochodu 4 miliony rubli w złocie. W porównaniu z rokiem zaprzyszłym, dochód z opłat celnych, na tej jednej tylko komorze, zwiększył się o milion rubli.

+ Z rozporządzenia władzy szkolnej w Kaliszu otwarte zostały dwie 2-klasowe szkoły rządowe: męzka i żeńska; w m. Dobrzynie, w gub. płockiej, jednoklasowa żeńska i we wsi Kornyszewicach, w powiecie łaskim, jednoklasowa ogólna.

Odnowienie kościoła.

Na wiosnę mają być rozpoczęte roboty około odnowienia kościoła w Rzgowie.

Stanie się to staraniem miejscowego proboszcza i dozoru kościelnego.

Kupno.

W powiecie wierchniednieprowskim, w jednym z majątków zmarłego niedawno obywatela Pola, znajdują się bogate pokłady rudy żelaznej i grafitu.

Pokłady te nabyło obecnie za sumę 2,500,000 fr. towarzystwo kapitalistów francuskich w celu eksploatacji ich.

Do Brazylii.

Piszą do nas z Dobrzynia nad Wisłą.

Ruch emigracyjny wzrasta u nas coraz bardziej, a co gorsza, lud oszołomiony obietnicami agentów, w oczekiwaniu wiosny, pracować nie chce.

Nikt już nie dba o zarobek, ani o zaspokojenie wierzycieli, jeżeli bowiem ci zaczynają być natrętni, dłużnik sprzedaje co może, albo wprost zostawia wszystko na łaskę losu i przyspiesza potajemnie wyjazd za morze.

Narzeczeni umawiają się z góry, że zaraz po ślubie kraj opuszczają, biedak, nieposiadający ani jednego grosza, nie kłopotuje się wcale o przyszłość, bo

powiada, że z Brazylii do Rio Janeiro można dojechać darmo.

Niedawno wyszła ztąd trzecia partja w ogólnej liczbie 18 osób.

Zdarzają się nieraz przytem wypadki zabawne.

Żona jednego robotnika miała wielką ochotę udać się do Brazylii, zaś mąż i córka chcieli pozostać w domu.

Kiedy zbliżała się chwila wyjazdu, opornego w chwili, gdy spał snem twardym, włożyli na wóz i wywieźli.

Z 17-letnią dziewczyną była sprawa trudniejsza.

Trzy razy wyrwała się, aż w końcu cały tabor musiał się zatrzymać, aby ją odszukać.

Jeden z wyrobników, chcąc żonę zmusić do wyjazdu, sprzedał całe swoje mienie ruchome.

Kiedy wóz zajeżdżał, nieszczęśliwa kobieta ze łzami w oczach błagała męża, aby pozostał w kraju.

Biedna kobieta bez grosza zostawać nie chciała, pojechała więc z mężem.

Gdy jednak przybyli do Lubicza nad granicą, rozchorowało się im dziecko i w kilka dni umarło.

Matka zachorowała również, lecz ojciec nie czekał, przekradł się przez granicę i pojechał do Brazylii.

+ Epilog sprawy.

Główna swojego czasu sprawa napadu na dwór p. Kretkowskiego w kutnowskim, o której pierwsi donieśliśmy po zdarzonym fakecie, przyszła obecnie pod rozpatrzenie sądu.

Komplet sądu, złożony z przewodniczącego, hr. Mantuffa, członków: Łukina i Ostroumowa, zjechałszy do Włocławka, po wysłuchaniu świadków, skazał oskarżonych o napad: Kowalskiego, Feliniaka, Sadokierskiego i Tomaszewskiego na 8 lat ciężkich robót i osiedlenie dożywotnie na Syberji.

Akcję cywilną zasądzone w wysokości 2,000 rs.

+ Zabójstwo koniokrada.

Z Mińska donosi nasz korespondent:

„Krwawy dramat rozegrał się na przedmieściu Komorówka.

Wieczorem w dzień targowy wracali z miasta włościanie do domu.

Część z nich zatrzymała się na przedmieściu, przed karczmą starozakonnego Kaiduna.

Wtem, dało się słyszeć głośnie wołanie gospodarza zajazdu: „Złodzieje dobierają się do koni!”

Przerażeni włościanie wybiegli szybko na dziedziniec, gdzie spostrzeżono trzech ludzi, którzy na widok włościan śpiesznie uciekać poczęli.

Dwóch umknąć zdołało.

Trzeci z nich, Adam Ciemiężyński, jak się później okazało, padł ofiarą poszkodowanych włościan.

Dopędzono go już o dwie wiorsty za miastem, w lesie p. Wańkowicza.

Jak wiadomo, żadne przestępstwo nie wzbudza u włościan takiej chęci zemsty, jak koniokradztwo.

Nazajutrz rano władze policyjne znalazły w lesie trupa.

Twarz cała przedstawiała jedną krwawą masę.

Rozpoczęte śledztwo wykryło już, że głównymi podżegaczami byli dwaj bracia Michalewicze.

Okazało się też, iż zabity Ciemiężyński był świeżo wypuszczony z więzienia, gdzie również za koniokradztwo karę odsiadywał.

+ Samobójstwo.

W d. 27-ym z m. we wsi Kiełbów, w pow. radzyńskim, na weselu u Jana Zmolego, drużbowie, dwaj bracia: Józef i Jan Rogoscy, rozpoczęli z Janem Komorowskim awanturę, a następnie bójkę, podczas której Komorowski, otrzymawszy kilka pchnięć nożem, na miejscu ducha wyzionął.

+ Zabójstwo na weselu.

W d. 26-ym z m. we wsi Kiełbów, w pow. radzyńskim, na weselu u Jana Zmolego, drużbowie, dwaj bracia: Józef i Jan Rogoscy, rozpoczęli z Janem Komorowskim awanturę, a następnie bójkę, podczas której Komorowski, otrzymawszy kilka pchnięć nożem, na miejscu ducha wyzionął.

NOTATNIK TERMINOWY.

— W dniu dzisiejszym, o godz. 12-iej w południe, w magistracie warszawskim, odbędzie się licytacja na 3-letnią dzierżawę, licząc od d. 1-go czerwca r. b., gruntu miejskiego, przy ulicy Czerniakowskiej pod A. 3,019 położonego, mającego przestrzeń 11,524 łokci kw. Licytacja rozpocznie się od ceny, jaką płaci obecny dzierżawca.

— D. 5-go marca, w radzie gubernjalnym łomżyńskim, odbędzie się licytacja na budowę rzeźni w m. Nasielsku od rs. 2,514 kop. 75; wadium oznaczono na rs. 251 kop. 47.

— D. 5-go marca, w radzie powiatowej stopnickiej dobroczynności publicznej, odbędzie się licytacja na dostawę żywności w gotowych porcjach dla chorych i służby w szpitalach: buskim św. Mikołaja i soleckim św. Edwarda w ciągu sezonu letniego r. b.; wadja należy wynosić: na żywność dla szpitala buskiego 150 rs. i dla soleckiego 90 rs.

— D. 6-go marca, w radzie gubernjalnym siedleckim, odbędzie się licytacja: 1) na robotę konstrukcyjną na traktach w pow. siedleckim, z rekonstrukcją 450 sażeń bieżących szosy wiecie siedleckiej, w obrębie tegoż powiatu, od rs. 4,886 kop. 6; 2) na naprawę dróg gubernjalnych i mostów w powiecie włodawskim; 3) na naprawę traktów gubernjalnych i mostów w powiecie konstantynowskim z dostawą nowych narzędzi drożniczych od rs. 2,485 kop. 55.

— D. 11-go marca, o godz. 6-iej wieczorem, w kancelarii zarządu przy ulicy Ogrodowej pod A. 23-im, odbędzie się posiedzenie członków rady gospodarczej Archikonfraternji literackiej.

NEKROLOGJA.

+ **S. p. WOJCIECH BOGUCKI**, majster stolarski, po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzony św. sakramentami, zmarł d. 2-go marca r. b., przeżywszy lat 73. W smutku pozostali: żona, syn, synowa, siostry i szwagrowie zmarłego zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na nabożeństwo, odbyć się mające w kościele św. Anny na Krakowskim Przedmieściu, w d. 5-ym b. m., t. j. w czwartek, o godz. 11-iej przed południem, a następnie, w tymże dniu i z tegoż kościoła, o godzinie 3-iej po południu, na wyprowadzenie zwłok na cmentarz powązkowski. — 2—899—

+ W dniu wczorajszym o godzinie 8-iej wieczorem, rozstał się z tym światem

S. p. Dymitry Oswald,

BUDOWNICZY,

o czem pogrążona w smutku żona i brat zawiadamiają przyjaciół i kolegów zmarłego. — O dniu i godzinie pogrzebu osobne ogłoszenia będą. — 000—

+ Dnia 4-go b. m., za duszę

S. p. Kazimierz z Romanowskich

Sokolnickiej,

odbędzie się żałobne nabożeństwo w kościele po-karmelickim, o godzinie 11-iej przed poł., na które zaprasza się życzliwych.

Z SĄDÓW.

Sprawa Skublińskiej.

Pogłoski, jakoby termin wyznaczony przez izbę sądową dla rozpoznania w drugiej instancji sprawy Skublińskiej i in. został odroczony do końca kwietnia, są bezpodstawne.

Sprawa ta, jakśmy już donosili, będzie osądzona w d. 23-im marca i potrwa, przypuszczalnie, dwa dni.

Oprócz obrońców, wymienionych już przez nas poprzednio, w sprawie tej głos zabierze adw. przys. Stankiewicz, który wystąpi jako obrońca z wyboru Agnieszki Zdanowskiej.

Świadkowie badani ponownie nie będą.

Obrońca Polkowskiego, adw. przys. Szczekowski, do magłał się wezwania kilku nowych świadków, izba jednak żądaniu temu odmówiła.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego“.

WYBORY W AUSTRII.

Wiedeń 3-go marca. (Tel. pryw. Kur. W.)—

Wszystkie mandaty z gmin wiejskich Niższej Austrii, w liczbie ośmiu, przeszły do rąk antisemitów i klerykalów. W czeskich gminach wiejskich Niemcy zachowali swoich jedenaście okręgów, młodocześi zyskali wszystkich siedemnaście; dawniej mieli trzy.

Na Morawach Niemcy zachowali trzy mandaty, staro-cześi pięć, wybrano także trzech dzikich (razem kurja wiejska na Morawach wybiera posłów jede nastu, przyp. red.).

Minister Prażak i radzca dworu Meznik mimo zacieklej kontragitacji młodocześów wybrani. Na Bukowinie trzy mandaty gmin wiejskich zdobyło dwóch rumunów i jeden rusin. Ogółem wybrano wczoraj 21 Niemców liberalnych, dwóch centralnych, 10 klerykalnych, dwóch konserwatywnych, 6 antisemitów, 17 młodocześów, 5 staro-cześów i 5 dzikich.

Kraków 3-go marca. (Tel. pryw. Kur. W.)—

Konserwatyści będą głosowali tylko za Chrzanowskim.

UKŁADY HANDLOWE.

Berlin 3-go marca. (Tel. pryw. Kur. Warsz.)—

Wobec szerzącej się agitacji kół agrarnych przeciw traktatowi handlowemu z Austrią oświadcza dzisiejszy *Reichsanzeiger*, opierając się na licznych memosach izb handlowych, że przeważna część przemysłowców niemieckich przemawia za umową taryfową z Austrią.

W kwestji robotników górniczych oświadcza *Reichsanzeiger*: Kopalnie rządowe odmawiają żądaniego przez robotników skrócenia czasu pracy i podwyższenia zapłaty.

BUDŻET WŁOSKI.

Rzym 3-go marca. (Tel. pr. Kur. Warsz.)—

Na wczorajszym posiedzeniu izby deputowanych minister Luzzatti przedstawił budżet, oparty na daleko sięgających oszczędnościach w budżetach armji i kolei. Niedobór usunięty. Nowe źródła dochodów odkryte. Rząd ma nadzieję zawarcia pomyślnych traktatów handlowych. Lucifero zgłasza interpelację względem aliansów.

Дозволено Цензурою Варшава 19 Февраля (3 Марта) 1891 г.
wski i Antoni Pietkiewicz (Adam Piłg).

Redaktor Franciszek Olaszewski. — Wydawcy: Wacław Szymanowski i Antoni Pietkiewicz (Adam Piąg). Dopuszczono do druku przez Cenzurę w Warszawie 19 Febr.